

Paweł Żak

Studiował nauki społeczne na Uniwersytecie Warszawskim. Absolwent Wydziału Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Doktor fotografii. Wykłada fotografię na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego i w Wyższym Studium Fotografii ZPAF. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików od roku 1995. Laureat m.in. Prix de la Lumierre w European Photography Contest - Vevey, Szwajcaria 1998.

W jego twórczości można wyróżnić dwa nurty: fotografii inscenizowanej o charakterze symbolicznym i minimalistycznej kompozycyjnie fotografii będącej studiami z natury najczęściej roślin, owoców, czasem pejzażu. Wiele jego prac powstaje przy użyciu nietypowych technik kopiowania, dających w rezultacie unikatowe odbitki. Najbardziej znane serie jego prac to „Opowieści” i „Bez tytułu” – fotografie martwych natur i kwiatów. Szczególnie ważnym w twórczości artysty był cykl „Bliski znajomy” – cykl zdjęć autoportretowych. Prezentowane na wystawie prace są częścią powstającego od 2008 roku obszernego cyklu wydanego w bieżącym roku pod postacią albumu.

Od 1994 roku brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, miał kilkadziesiąt wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, m.in. na festiwalu w Arles w 2004 roku. Jego prace znajdują się w kolekcjach: Bibliotheque Nationale w Paryżu, Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji, Norwegii, Danii, Holandii, Belgii, Niemczech, Brazylii, Wielkiej Brytanii i USA.

www.pawelzak.com

FOKUS
galeria fotografii

PAWEŁ ŻAK

Miejski
Ośrodek Kultury
w Siedlcach
MOK

I INNE MARTWE NATURY

MOK
Miejski
Ośrodek Kultury
w Siedlcach

Zapraszamy na otwarcie wystawy fotografii **Pawła Żaka**
„I inne martwe natury” 19 października (czwartek) 2017 r. o godz. 18.00

Czynna do 10 listopada 2017 r. od poniedziałku do piątku w godz. 11.00 - 17.00
w Galerii Fotografii FOKUS Miejskiego Ośrodka Kultury w Siedlcach, ul. Pułaskiego 7

„Od martwej natury zwykliśmy oczekiwać wszystkich przypisanych jej przez historię malarstwa atrybutów i form. Ciche życie, czy jak kto woli martwa natura święciła swe triumfy kilka stuleci temu, niemniej nigdy nie została przez artystów całkowicie porzucona. Sięgali po nią zarówno mistycy jak symboliści. Inspirowała nawet surrealistów czy abstrakcjonistów, a w końcu fotografów; także tych współczesnych. (...)”

Przy pierwszym oglądzie prac Pawła Żaka trudno uniknąć skojarzeń z XVI i XVII-wiecznym malarstwem holenderskim. Większość jego fotografii charakteryzuje też wielka oszczędność środków, co nadaje im minimalistyczny, kontemplacyjny charakter, przywołujący na myśl sztukę Japonii i filozofię Zen. Jednocześnie te medytacyjne obrazy jawią się (czy autor tego chciał, czy nie) w swej uproszczonej symbolice jako chrześcijańskie - czy szerzej - metafizyczne. (...) Jednak w tym wszystkim Paweł Żak pozostaje Sui generis - artystą niepowtarzalnym, jedynym w swoim rodzaju. (...) Jego zestaw martwych natur jest czymś zupełnie nowym, choć logicznie wytykającym z całej jego dotychczasowej twórczości. Wciąż jesteśmy w świecie wyobraźni i fantazji, świecie teatru ubogiego, w obszarze fotografii inscenizowanej. Tyle, że tym razem wykreowany przez Artystę świat zda się stawiać pytania innego kalibru. Pytania elementarne, chwilami dramatyczne, osieroczone przez globalną codzienność oferującą tysiące gotowych odpowiedzi z wyjątkiem jednej: dotyczącej sensu istnienia. (...)”

Bogdan Konopka
fragmenty eseju „Sui generis”